UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rev: Et Eximii Patris P. Francisci Aloysii Kamperger E Societate Jesu Ss: Theologiæ Doctoris ejusdémque olim in Carolo-Ferdinandæa Universitate Pragensi Professoris Publici & Ordinarij Dein ...

Kamperger, Franz Alois

Eystadii, 1705

Articulus III. An in Beatis, præter visionem beatificam, detur aliqua cognitio, vel scientia supernaturalis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-84291

Visual Library

priam, nimirum per amorem amicitiæ, quo illud bonum amat, ut præsens alteri, & ut habitum in altero. *Ad 4. Resp:* etiam hominem consistere aliter in animali rationali, & vicissim, & tamen non est ridiculum quærere: *An ad hominem requiratur animal vel rationale?* quia licet subjectum & prædicatum hujus quæstionis sint idem realiter, non sunt tamen quoad modum significandi idem formaliter, ita licèt comprehensio realiter sit idem, quod beatitudo, non est ridiculum quærere: *An ad beatitudinem requiratur comprehensio?* ob eandem rationem. *Ad 5. Resp: dist: min:* hoc non convenit visioni & amori, omni Transs: visioni & amori DEI beatifico Neg: Disparitas est: Quia non omnis visio est immediata, & rei in se (ut patet in visione, quâ Petrus videtur in speculo, & per aliud medium) & consequenter nec omnis amor est amor rei, ut visæ in se. At verò visio beatifica est visio immediata DEI, prout in se, & amor inde resultans est amor DEI ut visi in se. Visio autem rei, prout in se, & amor rei, ut in se visâ, est visio & amor rei, ut præsentis, & possessio illius, quia res non potest aliter possideri intentionaliter, nisi per hoc, quod immediatè, & ut in se, conjungatur potentiâ, constituatúrque ita in potestate ipsius, ut eâ uti, & frui possit, atque etiam utatur, percipiátque ex ea commodum & fructum, qui ex re percipi potest. Id, quod per visionem & amorem beatificum fieri, ostensum est suprà. Addo, quod etiam visio ocularis vel specularis rei distantis sit aliquomodo visio rei præsentis, & possessio illius, & consequenter etiam amor, qui tendit in objectum, prout sic visum. Ratio est: Quia, licèt eo casu res sit distans, & absens physicè, & quoad suam entitatem ac substantiam, est tamen præsens oculo intentionaliter, & per speciem, ut suppono, propriam sui, éstque ita in potestate oculi, ut eo possit delectari & frui, tanquam bono suo, & objecto visibili, licèt in ordine ad alios usus physicos non subjaceat potestati videntis, sed alterius. *Ad 6. Resp: 1.* ad comprehensionem non requiri, ut sit habitio rei actu desideratæ & concupitæ, sed sufficere, ut à comprehendente potuerit, aut potuisset de se desiderari; aliàs enim sequeretur Angelos, si creati fuissent beati, non fuisse futuros comprehensores. *Resp: 2. dist:* *Cons:* ad comprehensionem non sufficit visio, & amor, sed requiritur præterea desiderium & appetitus prævius rei tanquam absentis: requiritur hoc per modum connotati, & termini Transs: per modum alicujus intrinseci, constituentis ipsam essentiam comprehensionis Neg: Sicut licèt ad similitudinem parietis albi A. non sufficit paries albus A, sed requiritur coëxistentia parietis albi B, non requiritur tamen per modum alicujus intrinseci, constituentis similitudinem parietis A. cum pariete B, sed per modum termini & connotati, ex quo resultat denominatio & relatio *similis* in pariete A. Denique ad ea, quæ adferuntur contra perpetuitatem. *Resp:* per ea nihil aliud probari, quàm quod perpetuitas se solâ & in abstracto sumpta non sit comprehensio, non autem, si sumatur in concreto, & unà cum visione & amore. Ratio est, quam suprà diximus: Quia comprehensio non est aliud, quàm tentio, & perfecta possessio Finis ultimi: hæc autem non est aliud, quàm visio & amor DEI in se perpetuò & indefectibiliter duraturus. Ergo: &c

ARTIC: III. *An in Beatis, præter visionem beatificam, detur aliqua cognitio, vel scientia supernaturalis?*

Resp: dari. Probatur 1. ex Scriptura Apoc: 21. ubi dicitur de Jerusalem cœlesti, seu civitate Beatorum, quod *claritas DEI illuminabit illam, & lucerna ejus est Agnus.* Per quod indicatur, Beatos in cœlo duplici cognitione illuminandos, unâ à DEO immediatè, quæ erit visio beatifica, altera ab Agno, id est, ut exponit D. Thomas 4. dist: 49. Q. 2. a. 5. ad 12. ab *anima Christi, quæ de his, quæ præ aliis videt in verbo, omnes alias illuminabit. Probatur 2.* Quia Beati non omnia, quæ noverunt, vident in verbo, ut docet idem S. Doctor ibid: unde etiam eodem teste. 1 p. Q. 57. a. 5. ⊙ & sæpe alibi, superiores Angeli perspicaciùs Divinam sapientiam contemplantes, plura mysteria, & altiora in ipsa DEI visione cognoscunt, quæ inferioribus manifestant, eos illuminando, & in ipsis superioribus novæ subinde fiunt revelationes Divinæ, ut idem habet 2. 2. Q. 174. a. 5. ad 2. adeóque datur in illis præter visionem beatam alia insuper cognitio. Hæc autem cognitio nec potest esse fidei, vel Theologica, nitens principijs fidei, cùm fides non detur in Beatis, ut dicam infrà; neque etiam probabilis & opinativa: nam & hæc repugnat statui beatitudinis, ut art: 1. hujus Quæstionis dictum est, ergo est cognitio certa & evidens adeóque scientifica, &, cùm sit de mysterijs gratiæ, vel saltem modo non naturali acquisita, sed à DEO infusa, necessariò est supernaturalis, vel quoad substantiam, vel saltem quo ad modum. *Probatur 3.* Quia Beati habent cognitionem certam intuitivam, ac evidentem de visione sua beata perpetuò duratura, ut dixi Q. 4. a. 4. hanc autem cognitionem non habent in Verbo, neque per ipsam visionem beatificam, ut etiam probavi Q. 7. a. 7 éstque hæc cognitio supernaturalis, cùm sit intuitiva objecti supernaturalis, ergo Beati præter visionem beati-

beatificam habent aliquam cognitionem scientificam supernaturalem. *Probatur 4.* Quia Beati habent varia dona supernaturalia gratiæ, & gloriæ, quæ, cùm intimè illis sint inhærentia, sintque immaterialia, & acta intelligibilia, imò species intelligibiles sui ipsorum possunt per se ipsa, tanquam per sui speciem, cognosci à Beatis, idque intuitivè, & evidenter, cùm nihil obstet, sed in quantum aliquod objectum creatum per sui speciem cognoscitur, non cognoscitur per visionem beatam (quæ enim sic cognoscuntur, cognoscuntur in Verbo, tanquam in specie eminentiali ipsorum) ergo Beati, præter visionem beatam, habent etiam aliam adhuc cognitionem supernaturalem evidentem. *Probatur 5.* Defactò in via, præter cognitionem obscuram fidei circa objecta supernaturalia, datur alia adhuc cognitio obscura, nimirum Theologica, ergo etiam probabiliter in patria, præter cognitionem evidentem visionis, correspondentem cognitioni obscuræ fidei, dabitur alia adhuc cognitio evidens circa objecta supernaturalia, correspondens cognitioni obscuræ Theologicæ. *Probatur 6.* Corpora Beatorum reformabuntur in gloriam, ad similitudinem corporis Christi, juxta illud ad Philipp: 3. *Qui* (nimirum Christus) *reformabit corpus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ*, ergo etiam animæ Beatæ perficientur ad similitudinem animæ Christi, atqui in anima Christi præter visionem beatam datur alia scientia supernaturalis infusa, ut interim suppono ex QQ: de Incarnat: ergo hæc etiam dabitur in Beatis, quamvis non tam perfecta, & excellens; quàm est in Christo. *Probatur 7.* Quia in Angelis duplex datur notitia rerum naturalium, ut ex Augustino communiter tradunt Theologi, una matutina, quâ res naturales vident in Verbo, altera vespertina, quâ easdem vident in se ipsis, & per se ipsas, sive per species innatas ipsarum, ergo similiter duplex in ijs datur cognitio circa supernaturalia, matutina in Verbo, vespertina in se ipsis. Idem autem est de Beatis ceteris: *erunt enim æquales Angelis DEI* Luc: 20. ergo &c. *Probatur 8.* Quia Beati non vident in verbo omnia mysteria gratiæ, quoad omnes illorum circumstantias, & particulares rationes, neque futura contingentia, vel cogitationes, ergo, cùm hæc interdum pertineat ad ipsos cognoscere, opus est, ut habeant aliud genus cognitionis supernaturalis hujusmodi rerum. *Probatur 9.* Quia talis scientia valde est consentanea perfecto, & supernaturali statui Beatorum, neque ullam involvit repugnantiam, ut patet in anima Christi, in qua præter visionem beatam datur scientia infusa, ergo. *Probatur 10.* & est confirmatio præcedentis argumenti: Cognitio, quâ cognoscit Beatus res in Verbo, magis distat à cognitione sensitiva, quàm à cognitione intellectuali supernaturali, quâ idem res cognosceret in se ipsis, atqui cognitio in Verbo non excludit in Beatis cognitionem sensitivam, ut patet in Christo, ergo multò minùs excludet cognitionem alteram; si autem non excludit, non est ratio negandi illam dari defactò, cùm aliunde statui Beatorum sit consentanea, ut patet ex rationibus hactenus adductis, ergo. *Probatur 10.* Quia omne, quod est in potentia, est imperfectum, nisi reducatur in actum, atqui intellectus, tam humanus, quàm Angelicus, est in potentia ad objecta supernaturalia, & mysteria gratiæ, non solùm in Verbo, sed etiam in se ipsis, & per species proprias cognoscenda, ergo est imperfectus, nisi reducatur in actum: atqui intellectus Beatus non est imperfectus: est enim in statu omniũ bonorum aggregatione perfecto, ergo reducitur ad actum: reducitur autem ad actum per species intelligibiles, quæ sunt forma & actus & complementum intellectûs, ergo intellectui Beato infunduntur species intelligibiles ad cognoscenda objecta supernaturalia in se ipsis, ad quæ cognoscenda erat in potentia: Atqui species infunduntur in ordine ad actum cognoscendi, & intelligendi, ergo datur in Beatis, præter visionem, alia cognitio objectorum supernaturalium, quæ, cùm non possit esse naturalis, obscura vel fallibilis, ut patet ex suprà dictis, debet esse supernaturalis, clara, evidens, & scientifica, quod intenditur. *Probatur 12.* Quia *naturale desiderium Creaturæ naturalis est ad sciendum omnia illa, quæ pertinent ad perfectionem intellectûs*, ut inquit D. Thom: 1. p. Q. 12. a. 8. ad 4. *atqui perfectio intellectûs sunt genera, & species rerum, & rationes earum*, ibid: ergo creatura rationalis naturaliter desiderat scire species, & genera, & rationes earum; atqui defactò huic desiderio circa objecta naturalia ita satis fit, ut non solùm species, & genera illorum à Beatis cognoscantur in Verbo, per cognitionem matutinam, sed etiam in proprijs ipsorum naturis per cognitionem vespertinam (est enim quoad hoc par ratio de Angelis, & alijs Beatis) ergo etiam circa objecta supernaturalia ita satisfit defactò huic desiderio, ut non solùm illorum genera, species, rationes cognoscantur in Verbo, sed etiam in se ipsis, & extra Verbum, adeóque duplex datur cognitio & scientia supernaturalis, una in Verbo, quæ est visio beatifica, altera extra Verbum.

Sed contrà 1. 1. Cor: 13. dicitur: *quòd scientia destruetur.* Et ibid: c. 14: ait Apostolus; *Cùm venerit, quod perfectum est, evacuabitur, quod ex parte est*, atqui scientia,

tia, quâ res cognoscuntur in se ipsis, est ex parte, ut etiam ibi dicitur, ergo adveniente perfectâ scientiâ gloriæ, sive visione beatificâ, non dabitur ulla alia scientia. *Confirm:* D. Thom: 3. p. Q. 10. a. 2. ⊙ dicit, Beatos cognoscere omnia in Verbo, quæ ad ipsos spectant, atqui Beati nihil aliud cognoscunt, præter id, quod ad ipsos spectat, ergo, quæcunque simpliciter cognoscunt, cognoscunt in Verbo, ergo quævis alia scientia est superflua. *Confirm:* hoc ipsum: Ad Beatos nihil pertinet de rebus cognoscere, nisi genera, species, & rationes earum, his enim cognitis expletur desiderium naturale sciendi creaturæ rationalis, ut tradit S. Doctor 1. p. Q. 12. a. 8. ad 4. sed hæc omnia cognoscuntur in Verbo à Beatis, ut dicitur ibid: ergo idem, quod priùs. *Resp:* Apostolum non loqui de scientia supernaturali, & infusa, sed de acquisita & naturali. Quod ipsum tamen intelligendum est suo sensu, de quo dicetur art: 1. . *Ad Conf: Resp: 1.* quædam ad Beatos pertinere primariò & principaliter, quædam secundariò, & minùs principaliter. Priora vident in Verbo, posteriora extra illud; Si enim omnia simpliciter, quæ ad ipsos pertinent, cognoscerent in Verbo, non esset opus novis illustrationibus, & revelationibus, sive à DEO immediatè, sive ab anima Christi, sive à superiore aliquo Angelo provenientibus, quæ omnia tamen admittit S. Doctor locis pro Concl: citatis. *Resp: 2.* Beatos omnia ad se pertinentia cognoscere in verbo, quoad substantiam, non autem quoad omnes circumstantias, & particulares rationes. Et dato etiâ, has à Beatis cognosci in Verbo, ad huc scientia, quam ponimus, non esset superflua, quia, ut inquit D. Thom: 3. dist: 31. a. 4. ad 4. *cognoscere aliqua pluribus modis non est frustra*, ut patet tum in Christo, *qui habuit scientiam naturalem eorum, quæ in Verbo cognoscebat*; tum in Angelis, qui de ijsdem rebus habent cognitionem matutinam, & vespertinam. *Ex quibus patet ad ulteriorem Confirm.*

2. In Beatis non datur Fides, ut docet D. Thom: 1. 2. Q. 62. a. 2. & consequenter neque cognitio Theologica, quæ fidei innititur, nec etiam Prophetia, ut tradit idem 2. 2. Q. 174. a. 5. ergo nec datur ulla alia scientia supernaturalis, præter visionem. *Confirm: 1.* Fides est magis spiritualis, quàm scientia, ergo, si illa non datur, multò minùs ista. 2. Lux minor offuscatur per majorem, sed quælibet alia scientia, comparata ad scientiam, seu visionem beatam, habet se, ut lux minor ad majorem, ergo offuscatur ab ista, adeóque nulla alia scientia refulget in Beatis, præterquam scientia, & visio beata. *Resp: Neg: Conf:* Disparitas quoad primum de fide est: Quia Fides est intrinsecè ac essentialiter ænigmatica, & obscura, adeóque imperfecta, quæ proinde dedecere videtur statum illum perfectissimum, qui est in Patria. Tale verò nihil reperitur in scientia infusa, & supernaturali, quam ponimus. Plura erui poterunt ex dicendis Art: sequente. Ad secundum de Theologia disparitas est: Quia assensus Theologicus, quem in hac vita acquirimus (de hoc enim hîc loquimur) est conclusio deducta ex una præmissa fidei, altera naturali, conclusio autem intrinsecè & essentialiter nititur præmissis, ut suppono ex QQ: Logicis, adeóque assensus Theologicus essentialiter nititur præmissâ fidei. Cùm ergo fides non habeat locum in Beatis, per consequens neque locum habitura est doctrina Theologica. Ad tertium de Prophetia disparitas est: Quia, ut docet D. Thomas 2. 2 Q. 174. a. 5. a 5. ⊙ *Prophetia* propriè dicta *importat visionem alicujus veritatis supernaturalis, ut procul existentis.* Unde, ut idem docet 2. 2. Q. 171. a. 1. Prophetæ dicuntur à *pro* id est procul, & à *phanis*, quod est apparitio. Procul autem existere dicuntur, ea, qua sunt abdita ratione sui, quia nimirum non cognoscuntur in se ipsis, sed in aliquo effectu suo intelligibili, vel in aliqua imagine & similitudine corporali, prout contingere solebat Prophetis in vetere testamento, qui DEUM sub specie aliqua rei corporalis videbant. Secundò, ut sint abdita ratione status, quia videlicet eorum cognitio non debetur cognoscenti secundùm eum statu, in quo tum est cognoscens, prout contigit Mosi, dum secundùm probabilem sententiam vidit essentiam Divinam in hac vita; unde etiam ea visio, utpote statui viatoris indebita, habuit tunc rationem Prophetiæ, ut iterum docet S. Doctor ibid: a. 1. Atqui Beati neutro modo cognoscũt procul posita, & abdita: quæcunque enim cognoscũt, cognoscunt quidditativè & in se, debetúrque ipsis illorum cognitio, ergo in Beatis non datur prophetia propriè, & formaliter sumpta. Dico: *formaliter sumpta*, materialiter enim & entitativè sumptam nihil impedit inveniri in Beatis, nam eadem visio materialiter & in substantia datur defacto in Mose beato, quæ in statu viæ ab ipso habita habebat rationem prophetiæ. Et ratio ulterior est: Quia denominatio Prophetiæ non semper est cognitioni intrinseca, sed interdum provenit ab extrinseco, nimirum à statu, cui indebitè conjungitur, ut patet in visione Mosis, de qua diximus, eadem autem cognitio materialiter & in substantia potest dari in Beato, tanquam illi debita, quæ ante habebat rationem prophetiæ, cùm illi daretur in via, tanquam non debita: ut patet rursum in eadem Mosis visione ergo. *Ad 1. Confirm: Resp: 1. permisso Antec: Neg: Conf.* Disparitas

titas est: Quia Fides, quamvis magis sit spiritualis, involvit tamen essentialiter imperfectionem, dedecentem statum beatificum, nimirum obscuritatem, hanc autem non involvit scientia. *Resp: 2. dist: antec:* Fides est magis spiritualis, quàm scientia infusa, & supernaturalis Neg: quàm naturalis, & acquisita *subdist inquo:* Fides est magis spiritualis quàm sit scientia naturalis, in se, & quoad substantiam Neg: quoad modum, quo defacto in hac vita influit, & operatur Conc: de quo a. 5. *Ad 2. Resp: dist: maj:* Lux minor offuscatur per majorem, si lux utraque sit ejusdem rationis, & speciei, uti est lux solis, & lux candelæ Conc: si sint diversæ rationis Neg: Visio autem beata, & scientia infusa sunt luces intentionales diversæ rationis. Instantia est in visione beata, & scientia infusa Christi, item in cognitione matutina, & vespertina Angelorum.

3. Omnis alia scientia habet se ad visionem beatam, sicut imperfectum ad perfectum, sed cognitio perfecta excludit imperfectam, ut patet in eadem Visione, quæ, quia est cognitio perfecta, excludit fidem, quæ est cognitio imperfecta, ergo Visio beatifica excludit in Beatis omnem aliam scientiam *Confirm:* Habitâ aliquâ perfectione non est necessaria dispositio ad illam, sicut habito termino non est necessarius motus, sed imperfectior cognitio est dispositio ad perfectiorem: cognitio enim, quæ habetur v. g. per syllogismum probabilem, disponit ad cognitionem, quæ acquiritur per syllogismum demonstrativum, ergo habitâ cognitione perfectiore, non est opus imperfectiore; atqui Visio beata habet se ad quamcunque aliam scientiam, sicut cognitio perfectior ad imperfectiorem, ergo, habitâ Visione beatâ, superflua est quæcunque alia scientia. 2. Perfectio est nobilior suo perfectibili, atqui scientia est perfectio scientis, ergo, si in anima per visionem beata daretur aliqua præterea scientia, daretur aliquid nobilius animâ beatâ, ut tali, quod est inconveniens. *Resp: 1. Neg: Maj: universaliter acceptam*: contrarium enim patet in Visione beata, & scientia infusa Christi, item in cognitione matutina, & vespertina creaturarum, quam habent Angeli: harum enim una est perfecta, altera respectivè imperfecta, & tamen una non excludit aliam. *Resp: 2. dist: maj:* Omnis alia scientia habet se ad Visionem, sicut imperfectum ad perfectum, secundùm idem Neg: sicut imperfectum ad perfectum, secundùm diversa Conc: Ratio est: Quia scientia in tantum est imperfecta respectu Visionis beatificæ, in quantum suum objectum cognoscit per medium minus perfectum quàm Visio, medium autem Visionis non est idem medium, quod scientiæ, sed diversa: quæ enim cognoscuntur per Visionem, cognoscuntur in Verbo, quæ verò per scientiam infusam, cognoscuntur in seipsis; adeóque scientia & Visio non se habent sicut imperfectum & perfectum secundùm idem, sed secundùm diversa. *Similiter dist: min:* cognitio perfecta excludit cognitionem imperfectâ, si cognitio imperfecta secundùm idem sit imperfecta, secundùm quod cognitio perfecta est perfecta Conc: si secundùm diversa Neg. *Ad 1. Confir: Resp:* Habitâ perfectione non est necessaria dispositio ad illam, *dist:* ad illam primò acquirendam Conc: ad illam conservandam Neg: sic calor est dispositio ad ignem, & tamen est necessarius etiam habito jam igne, non quidem ad illum primò habendum, & producendum, sed, ut productus in statu suo naturali conservetur, & persistat. Et hoc posteriore modo etiam scientia infusa est necessaria Beato, habitâ Visione, nimirum ad hoc, ut Visio existat in statu suo naturali, seu beatifico: nam status beatificus connaturaliter exigit ejusmodi scientiam, ut sumi potest ex diversis rationibus Concluſ: *Resp: 2. Neg: min: universaliter sumptam.* Instantia est in cognitione vespertina, & matutina Angelorum, quarum prior est respectivè imperfecta, & tamen non est dispositio ad posteriorem, seu ad matutinam, cùm neque per se requiratur, neque per se conducat ad illam. *Ad 2. Resp: dist: major:* Perfectior est nobilior suo perfectibili, vel simpliciter, vel secundùm quid Conc: semper simpliciter Neg: *Similiter dist: Conseq: & Neg: Conse:* sicut enim forma accidentalis est perfectior suo perfectibili, seu subjecto substantiali secundùm quid, in quantum scilicet ad illud comparatur, sicut actus ad potentiam, & è contrà subjectum substantiale est simpliciter nobilius accidente, ita anima Beati est simpliciter perfectior scientiâ infusâ, licèt vicissim scientia infusa sit nobilior secundùm quid Beato.

4. Ubi est cognitio perfecta, non est opus imperfectâ: qui enim aliquid scit per demonstrationem, non habet opus illud cognoscere per syllogismum probabilem, atqui omnis alia scientia creata est imperfecta respectu Visionis Beatæ, ergo, cùm in Beatis detur Visio, frustra in ijsdem ponitur alia scientia. *Confirm: 1.* Natura non facit per duo, quod potest facere per unum, & multò minùs DEUS, qui ordinatiùs operatur, quàm natura, atqui Beati possunt fieri intelligentes per solam Visionem beatam, ergo non fiunt intelligentes per scientiam aliam distinctam, & infusam. 2. Omnis sapiens, qui habet aliquam perfectissimam scientiam, cognoscit per illam semper actu, sed, qui semper actu cognoscit per scientiam perfectissimam, non indiget aliquâ scientiâ minùs perfectâ, quia nunquam per

illam cognoſceret, & conſequenter hujusmodi ſcientia eſſet fruſtra, ergo, cùm Beati cognoſcunt ſemper actu per ſcientiam perfectiſſimam, nimirum per viſionem, non eſt ponenda in ijs alia ſcientia, minùs perfecta. 3. Scientia infuſa ponitur in Beatis propter perfectionem illorum, atqui Beatus habens ſcientiam infuſam non eſt perfectior, quàm, ſi haberet ſolam Viſionem: ut enim rectè Auguſt: 4. Confeſſ: *infelix homo, qui ſcit omnia illa* (ſcilicet Creaturas) *te autem neſcit: Beatus autem, qui te ſcit, etiamſi illa neſciat: qui autem te, & illa novit, non propter illa beatior, ſed propter te ſolùm beatus*, ergo &c. 4. Materia non poteſt recipere duas formas ſenſibiles, unam perfectam, alteram minùs perfectam, ergo neque anima Beati duas ſcientias, unam perfectiorem, ſeu Viſionem, alteram minùs perfectam, ſeu infuſam. *Reſp: 1. diſt: maj:* Ubi eſt cognitio perfecta, non eſt opus imperfectâ, ſi omnia cognoſcantur per perfectam Tranſ: ſi non cognoſcantur Neg: Beati autem non omnia, quæ cognoſcunt, cognoſcunt per Viſionem beatificam, ut dictum eſt pro Concluſ: n. 2. 3. & 8. *Reſp: 2. & iterum diſting: Maj:* Ubi eſt cognitio perfecta, non eſt opus imperfecta, non eſt opus ſimpliciter, & abſolutè Tranſ: non eſt opus, ſecundùm quid, & ad melius Neg: Melius enim, & perfectius eſt, cognoſcere aliquid modis pluribus, quàm unico, ut patet in Angelis, habentibus cognitionem matutinam, & veſpertinam. *Ad 1. Confirm: Reſp: 1. diſt: min:* Beati poſſunt fieri intelligentes per ſolam Viſionem beatam, uno aliquo modo Tranſ: poſſunt fieri per illam intelligentes omni modo, qui Beatos decet, & ad ſtatum beatificum pertinet Neg: Cùm enim objecta ſupernaturalia, quæ à Beatis cognoſcuntur, ſint non ſolùm in Verbo, ſed etiam in ſe ipſis cognoſcibilia, ſitque hic modus cognoſcendi ſtatui Beatorum valde conſentaneus, & ſine illo intellectus Beatorum ſit imperfectus, oportet, quod Beati non ſolùm hujuſmodi objecta intelligant in Verbo, ſed etiam in ſe ipſis; non poſſunt autem ita intelligere in ſe ipſis, & per ſpecies illorum proprias, in quantum illa cognoſcunt per viſionem; quatenus enim res creatæ cognoſcuntur per Viſionem, cognoſcuntur ſecundùm eſſe increatum, quod habent in Verbo non ſecundùm eſſe, quod habent in natura ſua propria, & quamvis eſſentia Divina ſit ſpecies creaturarum propria eminentialis, non eſt tamen ſpecies illarum propria formalis, adeóque per ſolam Viſionem non cognoſcunt omni eo modo, qui ad ſtatum ipſorum, & perfectionem pertinet. Vide dicta pro Concluſ: n. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. *Reſp. 2.* Beati poſſunt per ſolam Viſionem fieri intelligentes aliquorum objectorum Conc: omnium, quæ ad ipſos ſcire pertinet Neg: Ratio patet ex dictis pro Concluſ: n. 3. Ad Beatos enim pertinet habere cognitionem certam & evidentem de viſione perpetuò duratura, hanc autem cognitionem non poſſunt habere in Verbo, ſeu per ipſam beatam Viſionem, ergo per hanc non intelligunt, nec poſſunt intelligere omnia. *Ad 2. Reſp: 1. diſt: Min:* Qui ſemper actu cognoſcit per ſcientiam perfectiſſimam, non indiget aliâ ſcientiâ minùs perfectâ, ſi per illam ſcientiam perfectiſſimam cognoſcat omnia, quæ ad ipſum ſcire pertinet Tranſ: ſi non cognoſcat omnia Neg: Beati autem, qui habent ſcientiam perfectiſſimam, nimirum Viſionem, non cognoſcunt, nec cognoſcere poſſunt per illam omnia, quæ ad ipſos pertinent, ut dictum eſt, adeóque indigent aliâ adhuc ſcientiâ. *Reſp: 2.* Qui cognoſcit per ſcientiam perfectiſſimam, non indiget aliâ minùs perfectâ *diſting:* non indiget abſolutè, & ſimpliciter Tranſ: non indiget ſecundùm quid, & ad melius *Neg: & Neg: probationem & Conſeq:* Ratio patet ex dictis ad principale argumentum. *Ad 3. Reſp: Neg: Min:* perfectior enim eſt, qui cognoſcit omnia ad ſe pertinentia, vel eadem pluribus modis, quàm qui cognoſcit tantùm aliqua, vel eadem modo unico, atqui per ſolam Viſionem Beatus non cognoſceret omnia, & quæ cognoſceret, cognoſceret modo unico, ergo per ſolam viſionem non eſſet æquè perfectus, quàm, ſi inſuper habeat aliam ſcientiam. Aliud eſt de beatitudine: hæc enim ex parte intellectûs conſiſtit in cognitione DEI, non verò in cognitione creaturarum, ut ſuo loco dictum eſt. Unde non eſt aliquis beatus propter cognitionem creaturarum, ſed propter ſolam cognitionem DEI. At verò perfectio intellectûs, & animæ non conſiſtit in ſola cognitione DEI, ſed etiam creaturarum; unde poteſt aliquis eſſe perfectior propter cognitionem creaturarum, quàm propter ſolam cognitionem DEI, quamvis non poſſit eſſe beatior propter illam. Ex quo patet ad Auguſtinum. *Reſp: 2. diſt: min:* non eſſet perfectior in ſubſtantia, & quaſi intenſivè Tranſ: quoad modum, & extenſivè Neg: Ratio primi eſt: quia Viſio beatifica continet eminenter omnem perfectionem alterius ſcientiæ, adeóque ſe ſolâ non eſt minùs in ſubſtantia, & intenſivè perfecta, quàm unà cum alia ſcientia. Ratio ſecundi eſt: Quia pluribus modis aliquid cognoſcere eſt perfectius extenſivè, quàm cognoſcere illud unico, atqui cognoſcere per Viſionem in Verbo, & per ſcientiam infuſam in ſe ipſis, eſt cognoſcere pluribus modis, ergo. Adde denique, quòd, licèt Beatus nullo modo eſſet ex eo perfectior, quod præter Viſionem habeat ſcientiam infuſam, quia tamen hujuſmodi ſcientia non repug-

repugnat statui beatifico, sed est illi potiùs consentanea, ad eúmque pertinet, adhuc meritò in Beato poneretur hæc scientia, sicut, licèt Christus, habens scientiam increatam & creatam, non sit nobilior, quàm si haberet solam increatam, quia tamen scientia creata pertinet ad statum, & perfectionem naturalem animæ, adhuc non frustra in Christo ponitur scientia creata. *Ad 4. Resp: 1.* Materia non potest recipere duas, vel plures formas physicas, naturaliter Conc: absolutè & divinitus Neg: *Similiter disting: Conf:* ergo neque anima Beati duplicem illam scientiam, Visionis, & infusam, naturaliter Conc: absolutè & supernaturaliter *Neg*: Cùm enim Intellectus Beati neque unam quidem ex illis scientijs recipiat naturaliter, multò minùs utramque recipere poterit naturaliter. *Resp: 2. Neg*: *Conf:* Disparitas est 1. Quia neque ratio neque experientia probat capacitatem materiæ ad plures formas simul & semel recipiendas. At verò capacitatem, imò exigentiam intellectûs Beati quà talis, ad duplicem illam scientiam probant rationes allatæ pro Conclus: 2. Quia appetitus, & finis materiæ, qui est constituere compositum, sufficienter expletur, & obtinetur per formam unicam, adeóque aliæ formæ non manent ampliùs appetibiles, neque bonæ, & convenientes materiæ ac proinde naturaliter eas non potest simul recipere. At verò non omnis appetitus Beati expletur formaliter per solam Visionem beatificam, cùm per eam neque cognoscat, neque possit cognoscere omnia, quæ ad ipsum pertinent, prout pro Conclus: dictum est, &c.

Artic: IV. *An in Beatis remaneat, vel remanere possit Fides, & cetera virtutes intellectuales infusæ?*

Resp: 1. non remanere de facto fidem, nec quoad actum, nec quoad habitum. 2. nec posse eam remanere secundùm actum. 3. posse absolutè remanere quoad habitum. 4. ceteras virtutes intellectuales infusas remanere, tam quoad actus, quàm quoad habitus.

Probatur prima pars Conclus: quoad actum 1. ex Script: *Cum veniet quod perfectum est, evacuabitur, quod ex parte est* 1. Corinth: 13. atqui cognitio per fidem est *ex parte*, id est, imperfecta, quia est ænigmatica, & obscura, ergo. cùm venerit, *quod perfectum est*, id est, Visio beatifica, evacuabitur, & cessabit cognitio per fidem. Et rursus ibid: *Cùm essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam, ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi, quæ erant parvuli.* Quibus Verbis Apostolus statum viæ comparat cum ætate parvuli, statum verò patriæ cum virili, & dicit, quòd, sicut adveniente ætate virili cessat modus cognoscendi imperfectus, qui haberi solet in pueritia, succedítque alius longè perfectior, ita, cùm advenerit status perfectus interioris hominis, id est, status patriæ, cessaturus sit modus cognoscendi imperfectus, quo utimur in via, & pro eo successurus sit alius multò perfectior; atqui modus cognoscendi, quo in via utimur, & cognitio fidei, ergo sentit Apostolus cognitionem fidei non remansuram in patria. Unde etiam mox subdit. *Videmus nunc per speculum, & in ænigmate, tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte, tunc autem cognoscam sicut & cognitus sum*, indicans cognitionem specularem & ænigmaticam; item cognitionem ex parte (cujusmodi est cognitio fidei) esse propriam statui viæ, qui nunc datur, *tunc* autem, videlicet in patria, in locum cognitionis ænigmaticæ & imperfectæ successuram facialem & perfectam, hoc est, in locum fidei Visionem. Et denique concludit: *Nunc autem manent hæc tria; Fides, Spes, Charitas major autem horum est charitas. Nunc*, id est, in hac vita, non verò *tunc*, id est, in patria: in illa enim sola (intellige totaliter, ut dicetur Q. 10. a.) remanebit charitas, *quæ nunquam excidit.* Unde etiam ex hoc capite dicitur esse *horum major*, id est, excellentior & præstantior, quàm fides & spes, quia, his excidentibus, illa nunquam excisura est. Quò etiam pertinet illa Fidei definitio tradita ab eodem Apostolo Hebr: 11. *Fides est argumentum non apparentium*, quâ indicatur, fidem de facto dari in via per modum medij ad cognoscendas res non apparentes, aliunde tamen cognitu nobis necessarias: Quæ ratio locum non habebit in patria, ubi nihil non erit apparens, *quidquid* ad felicitatem nostram pertinet. Unde etiam formari potest argumentum. Fides est argumentum rerum non apparentium, atqui in patria nihil erit non apparens eorum, quæ modò cognoscuntur per fidem, ergo ibi non erit fides, utpote superflua, & frustranea. *Probatur 2.* Authoritate Augustini tract: 79. in Joann: ubi ait *quod creditur, non videtur* & tract: 4. *Quid est Fides? credere, quod non vides.* & Epist: 112. c. 2. *creduntur absentia, videntur præsentia.* Quibus similia habent alij PP: Quæ ut vera sint, saltem de lege ordinaria, & secundùm cursum naturalem, debet fides excludere visionem, ergo, cùm in Beatis detur Visio, & quidem modo connaturali, & conveniente existens, non dabitur in illis Fides. *Probatur 3.* Unanimi Theologorum consensu, qui in Quæstionibus facti (qualis est ista) maximi est ponderis & authoritatis. *Proba-*